

Usnesení Nejvyššího soudu ČSFR ze dne 13.04.1992, sp. zn. Cf 5/92, ECLI:CZ:NS:1992:CF.5.1992.1

Číslo: 31/1992

Právní věta: Osvedčenie vydané Federálnym ministerstvom vnútra podľa ustanovenia § 9 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb. nemá povahu rozhodnutia správneho orgánu na rozdiel od nálezu vydaného podľa ustanovenia § 13 odst. 1 toho istého zákona komisiou zriadenou pri Federálnom ministerstve vnútra (§ 11 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb.). Proti uvedenému osvedčeniu nemožno preto úspešne podať žalobu v zmysle § 247 O.s.p.

Soud: Nejvyšší soud ČSFR

Datum rozhodnutí: 13.04.1992

Spisová značka: Cf 5/92

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Lustrace, Pravomoc soudu, Soudnictví správní

Předpisy: 99/1963 Sb. § 247 451/1991 Sb. § 9

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobca podal dňa 6. 4. 1992 na Najvyššom súde ČSFR žalobu, ktorou sa domáhal, aby bolo preskúmané v zmysle ustanovenia § 247 odst. 1 Občianskeho súdneho poriadku (a aby potom bolo zrušené) osvedčenie vydané Federálnym ministerstvom vnútra podľa ustanovenia § 9 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb., ktorým bolo osvedčené, že žalobca je evidovaný ako osoba uvedená v ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb. Toto osvedčenie, o ktorom uvádzal, že mu bolo doručené 6. 2. 1992, tiež v odpise spolu so žalobou aj predložil.

Najvyšší súd ČSFR konanie o tejto žalobe zastavil.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení so zmenami a doplnkami vyhlásenom pod č. 70/1992 Zb.) súd prihliada kedykoľvek za konania na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať (podmienky konania). Podľa ustanovenia § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 244 odst. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa rozumie rozhodnutiami správnych orgánov rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Zákon č. 451/1991 Zb., ktorý stanovuje niektoré ďalšie predpoklady pre výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciach ČSFR, Českej republiky a Slovenskej republiky, zakotvuje v ustanovení § 18 možnosť požiadať súd len o preskúmanie obsahu nálezu (§ 13 odst. 2 citovaného zákona), vydaného komisiou pre overenie skutočností uvedených v ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) až h) toho istého zákona, zriadenou pri Federálnom ministerstve vnútra; na konanie o preskúmanie tohoto nálezu je príslušný krajský súd podľa miesta trvalého bydliska občana, ktorého sa nález týka (§ 18 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb.).

Neplatnosť skončenia pracovného pomeru alebo služobného pomeru, ku ktorému dochádza podľa ustanovenia § 14 a nasl. zákona č. 451/1991 Zb., môže občan uplatniť na súde najskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, kedy mal pracovný alebo služobný pomer skončiť; na konanie je tu príslušný krajský súd podľa miesta trvalého bydliska občana, a to ako súd prvého stupňa (§ 18 odst. 2 toho istého zákona).

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že osvedčenie vydané Federálnym ministerstvom vnútra podľa ustanovenia § 9 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb. nebolo v tomto zákone upravené ako rozhodnutie správneho orgánu (na rozdiel od nálezu vydaného podľa ustanovenia § 13 odst. 1 toho istého zákona komisiou zriadenou pri Federálnom ministerstve vnútra podľa ustanovenia § 11 odst. 1 citovaného zákona). Nejde tu teda v prípade vydaného osvedčenia o rozhodnutie správneho orgánu, a preto tu tiež nie je daný základný zákonný predpoklad na podanie žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle ustanovenia § 247 Občianskeho súdneho poriadku.

V danom prípade teda nie sú splnené podmienky konania, za ktorých by mohol Najvyšší súd ČSFR vo veci konať (§ 103 Občianskeho súdneho poriadku). Pretože tu nejde o nedostatok podmienok konania, ktorý by bolo možné odstrániť, Najvyšší súd ČSFR konanie zastavil podľa ustanovenia § 104 odst. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom nebolo možné vec postúpiť inému súdu ani inému príslušnému orgánu, pretože žiadny taký orgán nie je povolaný na to, aby v samostatnom súdnom, alebo správnom konaní preskúmaval zákonnosť osvedčenia vydaného Federálnym ministerstvom vnútra podľa ustanovenia § 9 odst. 1 zákona č. 451/1991 Zb., poukazujúceho na ustanovenie § 2 odst. 1 písm. b) toho istého zákona, ako to bolo v tomto prípade uvádzanom žalobcom v jeho podanej žalobe.